

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัย ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อระดับผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อระดับผลสำเร็จของการประกันคุณภาพ จำแนกตามเพศ
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อระดับผลสำเร็จของการประกันคุณภาพ จำแนกตามวุฒิการศึกษา
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อระดับผลสำเร็จของการประกันคุณภาพ จำแนกตามประสบการณ์

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัย ได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ระดับผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
2. ระดับผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามสถานภาพของบุคลากร ได้แก่ เพศ จำแนกเป็น เพศชาย และ เพศหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ระดับผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามสถานภาพของบุคลากร ได้แก่ ระดับการศึกษา จำแนกเป็นปริญญาตรีลงมา และสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ระดับผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามสถานภาพของบุคลากร ได้แก่ ประสบการณ์ การทำงาน จำแนกเป็น ประสบการณ์มาก และประสบการณ์น้อยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ สรุปสาระสำคัญของ การ ศึกษา ได้ดังนี้

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 1 ที่ว่า “เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อระดับผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวม” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาเรียงลำดับจากมากที่สุดลงมา คือ การเตรียมรับการประเมินจากภายนอก การศึกษาและการเตรียมการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา การพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของสถานศึกษา การวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา การนำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ในขั้นตอนการศึกษาและเตรียมการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อเรียงลำดับจากมากที่สุดลงมา 3 อันดับ คือ แต่งตั้งคณะกรรมการและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบแก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา จัดประชุม อบรม ชี้แจง และประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาแก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ศึกษาแนวคิด รูปแบบ และวิธีการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา และเรียงจากน้อยที่สุดขึ้นไป 3 อันดับ คือ ให้ความรู้ เกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาแก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีการจัดการประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวข้องในการดำเนินงานการประกันคุณภาพศึกษาร่วมกับหน่วยงานอื่น จัดทำสื่อเอกสาร คู่มือ และเครื่องมือเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ในขั้นตอนการวางแผนการประกันคุณภาพ

การศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อเรียงลำดับจากมากที่สุดลงมา 3 อันดับ คือ จัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงานเป็นแนวทางการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ/แผนยุทธศาสตร์ของโรงเรียนเพื่อใช้เป็นแผนแม่บทในการดำเนินการให้เกิดคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด จัดทำมาตรฐานคุณภาพการศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของครู คณะกรรมการสถานศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง และเรียงจากน้อยที่สุดขึ้นไป 3 อันดับ คือ จัดทำข้อมูลสารสนเทศที่ครอบคลุมเป็นปัจจุบันเพื่อให้ในการวางแผนการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ตรวจสอบ/ประเมินและปรับปรุงพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงานของครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง ครูบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ/แผนยุทธศาสตร์ของโรงเรียน

ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ประถมศึกษา กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในขั้นตอน การนำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อเรียงลำดับจากมากที่สุดลงมา 3 อันดับ คือ จัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น เอกสาร สื่อ วัสดุอุปกรณ์ นวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อส่งเสริม สนับสนุน การปฏิบัติงานในระบบประกันคุณภาพการศึกษา นำคู่มือการดำเนินงานการประกันคุณภาพไปใช้ในการปฏิบัติงาน พัฒนาบุคลากรทุกคนให้มีความรู้ มีเจตคติที่ดี และทำงานร่วมกันในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และเรียงจาก น้อยที่สุดขึ้นไป 3 อันดับ คือ นิเทศ กำกับ ติดตาม โดยบุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินการ และนำข้อมูลผลการดำเนินงานมาใช้ปรับปรุงพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง จัดศูนย์วิชาการ แหล่งเรียนรู้ สภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ บรรยากาศ ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน กำหนดยุทธศาสตร์ในการนำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ประถมศึกษา กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในขั้นตอน การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อเรียงลำดับจากมากที่สุดลงมา 3 อันดับ คือ บุคลากรรับทราบและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ดำเนินการติดตาม ประเมินผล เก็บรวบรวมข้อมูลตามปฏิทินที่กำหนด กำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานเพื่อกำกับติดตามผลการดำเนินงาน และเรียงจาก น้อยที่สุดขึ้นไป 3 อันดับ คือ นำเสนอผลการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรรับทราบ กำหนดแนวทาง วิธีการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา จัดทำเอกสาร สื่อ คู่มือ ประกอบการตรวจสอบ ทบทวนคุณภาพการศึกษาที่มีความเที่ยงตรง

ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ประถมศึกษา กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในขั้นตอน การพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพ ของสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อเรียงลำดับจากมากที่สุดลงมา 3 อันดับ คือ บุคลากรของโรงเรียนดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบอย่าง เต็มศักยภาพ มีมาตรฐานการปฏิบัติงานในกรณีที่ผลการตรวจสอบตามมาตรฐานที่กำหนด เผยแพร่ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ได้ปรับปรุงให้ครูและบุคลากรที่ เกี่ยวข้องรับทราบ และเรียงจาก น้อยที่สุดขึ้นไป 3 อันดับ คือ นิเทศ กำกับ ติดตามและประเมิน ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน ปรับปรุงกระบวนการในการปฏิบัติงานในกรณีที่ผลการตรวจสอบ ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ปรับปรุงกระบวนการ/มาตรฐานการปฏิบัติงานในกรณีที่ผลการ ตรวจสอบต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด

ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ประถมศึกษา กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในขั้นตอน การเตรียมรับการประเมินจาก ภายนอก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อเรียงลำดับจากมากที่สุดลงมา 3 อันดับ คือ จัดทำแผนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา วางแผนประสานงานเพื่อรับการประเมินจาก องค์กรภายนอก จัดทำรายงาน สรุปผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา/โครงการ เป็นรูปเล่ม สามารถตรวจสอบได้ และเรียงจาก น้อยที่สุดขึ้นไป 3 อันดับ คือ ประชาสัมพันธ์ให้ ชุมชน ผู้ปกครอง ได้รับทราบเกี่ยวกับการประเมินและรับรองคุณภาพการศึกษาจากองค์กรภายนอก สร้างความเข้าใจกับครูเกี่ยวกับการประเมินและรับรองคุณภาพการศึกษาจากองค์กรภายนอก จัดทำข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาที่ครบถ้วน

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 2 ที่ว่า “เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มี ต่อระดับผลสำเร็จของการประกันคุณภาพ จำแนกตามเพศ” ผลการวิจัยพบว่า เปรียบเทียบระดับ การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามสถานภาพของบุคลากร จำแนกตามเพศในภาพรวม ผู้บริหารเพศชายและเพศหญิงมี ความคิดเห็นอยู่ในระดับเท่ากัน โดยพิจารณาจาก 6 ขั้นตอนเรียงลำดับจากมากที่สุดลงมา คือ การนำ แผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา การพัฒนา และปรับปรุงคุณภาพของสถานศึกษา การศึกษาและการเตรียมการ การเตรียมรับการประเมินจาก ภายนอก และการวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

การเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำแนกตามเพศ ขั้นตอนการศึกษาและ การเตรียมการ ผู้บริหารเพศหญิงมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศชาย และแตกต่างกันอย่างไม่มี

นัยสำคัญทางสถิติ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ สนับสนุน ส่งเสริม ให้ครูและบุคลากร
ได้รับความรู้อย่างหลากหลาย ผู้บริหารเพศหญิงและผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่
เท่ากัน มอบหมายให้มีคณะทำงาน เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ให้ความรู้ เกี่ยวกับระบบ
การประกันคุณภาพการศึกษาแก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารเพศหญิงและผู้บริหารเพศชาย
มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน จัดทำสื่อ เอกสาร คู่มือ และเครื่องมือเกี่ยวกับการประกัน
คุณภาพการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ผู้บริหารเพศหญิงและผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ
ที่เท่ากัน จัดประชุม อบรม ชี้แจง และประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา
แก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารเพศหญิงและผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ
ที่เท่ากัน ศึกษาแนวคิด รูปแบบ และวิธีการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารเพศหญิง
มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศชายและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่งตั้ง
คณะกรรมการและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบแก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน
การประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารเพศหญิง มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศชายและแตกต่าง
กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีการจัดการประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวข้องในการดำเนินงาน
การประกันคุณภาพการศึกษาร่วมกับหน่วยงานอื่น ผู้บริหารเพศหญิง มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหาร
เพศชายและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา
กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำแนกตามเพศ ขั้นตอนการวางแผนการประกัน
คุณภาพการศึกษา ผู้บริหารเพศชายมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ จัดทำมาตรฐานคุณภาพการศึกษาโดย
การมีส่วนร่วมของครู คณะกรรมการสถานศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารเพศหญิงและ
ผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีที่สอดคล้องกับ
แผนพัฒนาคุณภาพ/แผนยุทธศาสตร์ของ โรงเรียน ผู้บริหารเพศหญิงและผู้บริหารเพศชาย มี
ความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน จัดทำข้อมูล สารสนเทศที่ครอบคลุมเป็นปัจจุบันเพื่อใช้ในการวางแผน
การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหาร
เพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการวางแผนการ
ดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ/แผนยุทธศาสตร์ของ โรงเรียน
เพื่อใช้เป็นแผนแม่บทในการดำเนินการให้เกิดคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด
ครูบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ/แผนยุทธศาสตร์ของ โรงเรียน
ทั้ง 3 ข้อ ผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ จัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงานเป็นแนวทางการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรที่

เกี่ยวข้องกับ ผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และ ตรวจสอบ/ประเมินและปรับปรุงพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารเพศชายมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำแนกตามเพศขั้นตอนการนำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ ผู้บริหารเพศหญิงและผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ กำหนดยุทธศาสตร์ในการนำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดศูนย์วิชาการ แหล่งเรียนรู้ สภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ บรรยากาศ ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ พัฒนาบุคลากรทุกคนให้มีความรู้ มีเจตคติที่ดี และทำงานร่วมกันในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารเพศหญิง มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศชาย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กำหนดโครงสร้างและจัดทำปฏิทินและดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการที่กำหนดและมีการประเมินผลเปรียบเทียบกับเป้าหมาย ผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นิเทศ กำกับ ติดตาม โดยบุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินการ และนำข้อมูลผลการดำเนินงานมาใช้ปรับปรุงพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารเพศหญิง มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศชาย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทบทวนการประกันคุณภาพการศึกษา (แผนพัฒนาคุณภาพ, มาตรฐานคุณภาพการศึกษา, ข้อมูลพื้นฐาน, แผนปฏิบัติการ, มาตรฐานการปฏิบัติงาน) อย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารเพศชายมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นำคู่มือการดำเนินงานการประกันคุณภาพไปใช้ในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น เอกสาร สื่อ วัสดุอุปกรณ์ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อส่งเสริม สนับสนุน การปฏิบัติงานในระบบประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารเพศหญิงมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหาร เพศชาย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำแนกตามเพศขั้นตอนการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารเพศหญิงและผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ

ที่เท่ากัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ดำเนินการติดตาม ประเมินผล เก็บรวบรวม ข้อมูลตามปฏิทินที่กำหนด ผู้บริหารเพศหญิงและผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่ เท่ากัน มีการสรรหาและแต่งตั้งบุคลากรในการประเมินคุณภาพภายใน สรุปลและจัดทำรายงาน ผลการดำเนินการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษาเสนอผู้เกี่ยวข้อง สาธารณชนและ หน่วยงานต้นสังกัด ผู้บริหารเพศหญิงและผู้บริหารเพศชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน กำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานเพื่อกำกับติดตามผลการดำเนินงาน ผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็น สูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดทำเอกสาร สื่อ คู่มือ ประกอบการตรวจสอบ ทบทวนคุณภาพการศึกษาที่มีความเที่ยงตรง ผู้บริหารเพศหญิงและผู้บริหาร เพศชาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน กำหนดแนวทางวิธีการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพ การศึกษา ผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ นำเสนอผลการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ให้บุคลากรรับทราบ ผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ บุคลากรรับทราบและให้ความร่วมมือในการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษา ผู้บริหารเพศหญิง มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศชาย และแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำแนกตามเพศชั้นตอนการพัฒนาและปรับปรุง คุณภาพของสถานศึกษา ผู้บริหารเพศหญิง มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศชาย และแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ สร้างเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน ในการร่วมกันพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารเพศหญิงและผู้บริหารเพศชาย มี ความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน นิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารเพศหญิงและผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน บุคลากรของโรงเรียน ดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบอย่างเต็มศักยภาพ ผู้บริหารเพศหญิง มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศชาย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นำข้อมูลผลการ ตรวจสอบ จุดเด่นและจุดควรพัฒนา มาวิเคราะห์โดยการมีส่วนร่วมร่วมของครูและบุคลากรที่ เกี่ยวข้อง ผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ ปรับปรุงกระบวนการในการปฏิบัติงานในกรณีที่ผลการตรวจสอบต่ำกว่า มาตรฐานที่กำหนด ผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เผยแพร่มาตรฐานคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ได้ ปรับปรุงให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องรับทราบ ผู้บริหารเพศหญิง มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหาร

เพศชาย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ และมีมาตรฐานการปฏิบัติงานในกรณีที่ผลการตรวจสอบตามมาตรฐานที่กำหนด ผู้บริหารเพศหญิง มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศชาย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำแนกตามเพศชั้นตอนการเตรียมรับการประเมินจากภายนอก ผู้บริหารเพศหญิงและผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ สร้างความเข้าใจกับครูเกี่ยวกับการประเมินและรับรองคุณภาพการศึกษาจากองค์กรภายนอก ผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดทำแผนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารเพศหญิง มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศชาย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดทำรายงานผลการประเมินตนเองตามมาตรฐานการศึกษา ผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ วางแผนประสานงานเพื่อรับการประเมินจากองค์กรภายนอก ผู้บริหารเพศหญิง มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศชาย และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ประชาสัมพันธ์ให้ ชุมชน ผู้ปกครอง ได้รับทราบเกี่ยวกับการประเมินและรับรองคุณภาพการศึกษาจากองค์กรภายนอก ผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดทำข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาที่ครบถ้วน ผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และจัดทำรายงาน สรุปผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา/โครงการเป็นรูปเล่ม สามารถตรวจสอบได้ ผู้บริหารเพศชาย มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 3 ที่ว่า “เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อระดับผลสำเร็จของการประกันคุณภาพ จำแนกตามวุฒิการศึกษา” ผลการวิจัยพบว่า เปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามสถานภาพของบุคลากร จำแนกตามระดับการศึกษาในภาพรวม ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การเตรียมรับการประเมินจากภายนอก การนำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ การศึกษาและการเตรียมการวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของสถานศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

การเปรียบเทียบระดับของการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา ขั้นตอนการศึกษา และการเตรียมการ ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ให้ความรู้ เกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาแก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีการจัดการประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวข้องในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาร่วมกับหน่วยงานอื่น ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สนับสนุน ส่งเสริม ให้ครูและบุคลากรได้รับความรู้อย่างหลากหลาย ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มอบหมายให้มีคณะทำงาน เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดทำสื่อ เอกสาร คู่มือ และเครื่องมือเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างมีคุณภาพ ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมาและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่งตั้ง คณะกรรมการและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบแก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน การประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมาและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดประชุม อบรม ชี้แจง และประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาแก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับ การศึกษาปริญญาตรีลงมาและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และ ศึกษาแนวคิด รูปแบบ และวิธีการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมาและแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา ขั้นตอนการวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็น สูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ จัดทำข้อมูล สารสนเทศที่ครอบคลุมเป็นปัจจุบันเพื่อให้ในการวางแผนการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมาและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการวางแผนการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงานเป็นแนวทางการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ตรวจสอบ/ประเมินและปรับปรุงพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็น สูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดทำมาตรฐานคุณภาพการศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของครู คณะกรรมการสถานศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพ/แผนยุทธศาสตร์ของโรงเรียน ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ครูบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ/แผนยุทธศาสตร์ของโรงเรียน ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ/แผนยุทธศาสตร์ของโรงเรียนเพื่อใช้เป็นแผนแม่บทในการดำเนินการให้เกิดคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็น สูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพฯ ได้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา ขึ้นตอนการนำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ กำหนดยุทธศาสตร์ในการนำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรีและผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน จัดศูนย์วิชาการ แหล่งเรียนรู้

สภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ บรรยากาศ ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมาและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กำหนดโครงสร้างและจัดทำปฏิทินและดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการที่กำหนดและมีการประเมินผลเปรียบเทียบกับเป้าหมาย ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็น อยู่ในระดับที่เท่ากัน นิเทศ กำกับ ติดตาม โดยบุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินการ และนำข้อมูลผลการดำเนินงานมาใช้ปรับปรุงพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมาและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทบทวนการประกันคุณภาพการศึกษา (แผนพัฒนาคุณภาพ, มาตรฐานคุณภาพการศึกษา, ข้อมูลพื้นฐาน, แผนปฏิบัติการ, มาตรฐานการปฏิบัติงาน) อย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นำคู่มือการดำเนินงานการประกันคุณภาพไปใช้ในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ พัฒนาบุคลากรทุกคนให้มีความรู้ มีเจตคติที่ดี และทำงานร่วมกันในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมาและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น เอกสาร สื่อ วัสดุอุปกรณ์ นวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อส่งเสริม สนับสนุน การปฏิบัติงานในระบบประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมาและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา ขั้นตอนการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมาและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ กำหนดแนวทาง วิธีการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานเพื่อกำกับติดตามผลการดำเนินงาน ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปและจัดทำรายงานผลการดำเนินการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพ

การศึกษาเสนอผู้เกี่ยวข้อง สาธารณชนและหน่วยงานต้นสังกัด ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดทำเอกสาร สื่อ คู่มือประกอบการตรวจสอบ ทบทวนคุณภาพการศึกษาที่มีความเที่ยงตรง ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมาและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นำเสนอผลการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรรับทราบ ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดำเนินการติดตาม ประเมินผล เก็บรวบรวมข้อมูลตามปฏิทินที่กำหนด ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็น สูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมาและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีการสรรหาและแต่งตั้งบุคลากรในการประเมินคุณภาพภายใน ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และ บุคลากรรับทราบและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมาและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา ขั้นตอนการพัฒนา และปรับปรุงคุณภาพของสถานศึกษา ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมาและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ นำข้อมูลผลการตรวจสอบ จุดเด่นและจุดควรพัฒนา มาวิเคราะห์โดยการมีส่วนร่วมร่วมของครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน ปรับปรุงกระบวนการในการปฏิบัติงานในกรณีที่ผลการตรวจสอบต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ปรับปรุงกระบวนการ/มาตรฐานการปฏิบัติงานในกรณีที่ผลการตรวจสอบต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมาและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สร้างเครือข่ายผู้ปกครอง

ชุมชน ในการร่วมกันพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ บุคลากรของโรงเรียนดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบอย่างเต็มศักยภาพ ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน เผยแพร่มาตรฐานคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ได้ปรับปรุงให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องรับทราบ ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน และมีมาตรฐานการปฏิบัติงานในกรณีที่ผลการตรวจสอบตามมาตรฐานที่กำหนด ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

การเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา ขั้นตอนการเตรียมรับการประเมินจากภายนอก ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมาและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ สร้างความเข้าใจกับครูเกี่ยวกับการประเมินและรับรองคุณภาพการศึกษาจากองค์กรภายนอก ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน จัดทำข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาที่ครบถ้วน ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดทำแผนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมาและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดทำรายงาน สรุปผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา/โครงการเป็นรูปเล่ม สามารถตรวจสอบได้ ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ประชาสัมพันธ์ให้ ชุมชน ผู้ปกครอง ได้รับทราบเกี่ยวกับการประเมินและรับรองคุณภาพการศึกษาจากองค์กรภายนอก ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ วางแผนประสานงานเพื่อรับการประเมินจากองค์กรภายนอก ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมาและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดทำรายงานผลการประเมินตนเองตามมาตรฐานการศึกษา ผู้บริหารที่มี

ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน และจัดเตรียมเอกสาร ร่องรอย บันทึกการดำเนินงานการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของบุคลากร ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 4 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อระดับผลสำเร็จของการประกันคุณภาพ จำแนกตามประสบการณ์” ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพฯ สังกัด กรุงเทพมหานคร ตามสถานภาพของบุคลากร จำแนกตามประสบการณ์การทำงานในภาพรวม ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การนำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ การเตรียมรับการประเมินจากภายนอก การศึกษาและการเตรียมการ การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา การพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของสถานศึกษา การวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

การเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่ม กรุงเทพฯ สังกัด กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำแนกตามระดับประสบการณ์การทำงาน ขั้นตอน การศึกษาและการเตรียมการ ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ศึกษาแนวคิด รูปแบบ และวิธีการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน สนับสนุน ส่งเสริม ให้ครูและบุคลากรได้รับความรู้อย่างหลากหลาย ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ให้ความรู้ เกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาแก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ การทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มอบหมายให้มีคณะทำงาน เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่งตั้งคณะกรรมการและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบแก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดทำสื่อ เอกสาร คู่มือ และเครื่องมือเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ผู้บริหาร

ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีการจัดการประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวข้องในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาร่วมกับหน่วยงานอื่น ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และจัดประชุม อบรม ชี้แจง และประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาแก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ขั้นตอนการวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ จัดทำข้อมูล สารสนเทศที่ครอบคลุมเป็นปัจจุบันเพื่อใช้ในการวางแผนการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการวางแผนการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ตรวจสอบ/ประเมินและปรับปรุงพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดทำมาตรฐานคุณภาพการศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของครู คณะกรรมการสถานศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ครูบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ/แผนยุทธศาสตร์ของโรงเรียน ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพ/แผนยุทธศาสตร์ของโรงเรียน ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงานเป็นแนวทางการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร ได้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ขั้นตอนการนำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ นำคู่มือการดำเนินงานการประกันคุณภาพไปใช้ในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน 5 จัดศูนย์วิชาการ แหล่งเรียนรู้ สภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ บรรยากาศ ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ พัฒนาบุคลากรทุกคนให้มีความรู้ มีเจตคติที่ดี และทำงานร่วมกันในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดตั้งอำนาจความสะดวก เช่น เอกสารสื่อ วัสดุอุปกรณ์ นวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อส่งเสริม สนับสนุน การปฏิบัติงานในระบบประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กำหนดโครงสร้างและจัดทำปฏิทินและดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการที่กำหนดและมีการประเมินผลเปรียบเทียบกับเป้าหมาย ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กำหนดยุทธศาสตร์ในการนำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และนิเทศ กำกับ ติดตาม โดยบุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินการและนำข้อมูลผลการดำเนินงานมาใช้ปรับปรุงพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร ได้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ขั้นตอนการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ดำเนินการติดตาม ประเมินผล เก็บรวบรวมข้อมูลตามปฏิทินที่กำหนด ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน สรรูปและจัดทำรายงานผลการดำเนินการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษาเสนอผู้เกี่ยวข้อง สาธารณชนและหน่วยงานต้นสังกัด ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน มีการสรรหาและแต่งตั้งบุคลากรในการประเมินคุณภาพภายใน ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กำหนดแนวทาง วิธีการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นำเสนอผลการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรรับทราบ ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานเพื่อกำกับติดตามผลการดำเนินงาน ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ บุคลากรรับทราบและให้ความร่วมมือในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และจัดทำเอกสาร สื่อ คู่มือประกอบการตรวจสอบ ทบทวนคุณภาพการศึกษาที่มีความเที่ยงตรง ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ขั้นตอนการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของสถานศึกษา ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ นำข้อมูลผลการตรวจสอบ จุดเด่นและจุดควรพัฒนา มาวิเคราะห์โดยการมีส่วนร่วมร่วมของครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ปรับปรุงกระบวนการ/มาตรฐานการปฏิบัติงานในกรณีที่ผลการตรวจสอบต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เท่ากัน มีมาตรฐานการปฏิบัติงานในกรณีที่ผลการตรวจสอบตามมาตรฐานที่กำหนด ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ บุคลากรของโรงเรียน

ดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบอย่างเต็มศักยภาพ ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ปรับปรุงกระบวนการในการปฏิบัติงานในกรณีที่ผลการตรวจสอบต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด และสร้างเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน ในการร่วมกันพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เผยแพร่มาตรฐานคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ได้ปรับปรุงให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องรับทราบ และนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ขั้นตอนการเตรียมรับการประเมินจากภายนอก ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ วางแผนประสานงานเพื่อรับการประเมินจากองค์กรภายนอก ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ประชาสัมพันธ์ให้ ชุมชน ผู้ปกครอง ได้รับทราบเกี่ยวกับการประเมินและรับรองคุณภาพการศึกษาจากองค์กรภายนอก ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดเตรียมเอกสาร ร่องรอย บันทึกการดำเนินงาน การปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาของบุคลากรผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดทำข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาที่ครบถ้วน ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จัดทำรายงานผลการประเมินตนเองตามมาตรฐานการศึกษา ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สร้างความเข้าใจกับครู เกี่ยวกับการประเมินและรับรองคุณภาพการศึกษาจากองค์กรภายนอก และจัดทำรายงาน สรุปผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา/โครงการเป็นรูปเล่ม สามารถตรวจสอบได้

ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญที่ค้นพบในการศึกษารั้งนี้ ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย กรอบแนวคิด และสมมุติฐานของการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 1 ที่ว่า “เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อระดับผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวม” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งตอบรับกับสมมุติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก” และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมเฝ้า ช่างพั้ง (2546, บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การศึกษาความพร้อมของสถานศึกษาเพื่อรองรับการประเมินประกันคุณภาพภายนอก ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูกลุ่มโรงเรียนบึงสามพัน สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมีความพร้อมสถานศึกษาเพื่อรองรับการประเมินการประกันคุณภาพภายนอกตามความคิดเห็นของข้าราชการครูกลุ่มโรงเรียนบึงสามพัน ในมาตรฐานการศึกษาทั้ง 3 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แยกเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ มาตรฐานด้านปัจจัย มาตรฐานด้านกระบวนการ มาตรฐานด้านผู้เรียน และจากแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดแคลนงบประมาณเพื่อนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จัดทำสื่อการเรียนการสอน จัดทำแหล่งเรียนรู้ จัดทำสิ่งแวดลอม ภูมิทัศน์ ซ่อมแซมอาคารเรียนห้องเรียน ห้องปฏิบัติการต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ คณะครูส่วนใหญ่ยังมีทัศนคติที่ไม่ยอมรับให้บุคคลภายนอกมาประเมินเนื่องจากขาดความเชื่อมั่น และไม่ยอมรับบุคคลที่มาประเมินและเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับ รัตนมณี รัตนปรกรณ์ (2547, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี ที่ได้รับการประเมินคุณภาพจากภายนอกและยังไม่ได้รับการประเมินคุณภาพจากภายนอกในภาพรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ มาตรฐานด้านกระบวนการ มาตรฐานด้านปัจจัย และมาตรฐานด้านผู้เรียน แต่ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานการ

ประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาที่ได้รับการประเมินคุณภาพจากภายนอกสูงกว่าสถานศึกษาที่ยังไม่ได้รับการประเมินคุณภาพจากภายนอกทั้งในภาพรวมและรายด้าน

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าในระบบประกันคุณภาพ โรงเรียนต้องจัดทำหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนให้ได้ตามมาตรฐาน และตัวชี้วัดตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษา โดยการศึกษาและการเตรียมการ การวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา การนำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา การพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของสถานศึกษา การเตรียมรับการประเมินจากภายนอก อันเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงคุณภาพของการบริหารงานของตัวผู้บริหารและคณะบุคลากรของโรงเรียน และเป็นเป้าหมายที่โรงเรียนจะต้องพัฒนาไปสู่มาตรฐานที่กำหนดให้จึงได้ เพื่อจะสร้างความเชื่อมั่นให้สังคมยอมรับในคุณภาพของโรงเรียน ตลอดจนมั่นใจได้ว่า ปัจจัยและกระบวนการจัดการศึกษาในโรงเรียนมีความเป็นมาตรฐานสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตามที่สังคมต้องการ

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 2 ที่ว่า **“เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อระดับผลสำเร็จของการประกันคุณภาพ จำแนกตามเพศ”** ผลการวิจัยพบว่า เปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามสถานภาพของบุคลากร จำแนกตามเพศในภาพรวม ผู้บริหารเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเท่ากัน ซึ่งตอบรับกับสมมุติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า **“ระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามสถานภาพของบุคลากร ได้แก่ เพศ จำแนกเป็น เพศชาย และเพศหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ”** และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญารัตน์ เฟื่องจันทร์ และคณะ (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพร้อมของสถานศึกษาเพื่อรองรับการประเมินการประกันคุณภาพภายนอกตามทฤษฎีของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่า ความพร้อมของสถานศึกษาในส่วนของตัวบ่งชี้มาตรฐานการศึกษา 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานด้านกระบวนการ และมาตรฐานด้านปัจจัย โดยภาพรวมและรายตัวบ่งชี้มีความพร้อมอยู่ในระดับมากและโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันมีความพร้อมเพื่อรองรับการประเมินการประกันคุณภาพไม่แตกต่างกัน จบการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว พบว่าความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาตามมาตรฐานทั้ง 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านปัจจัย มาตรฐานด้านกระบวนการ และมาตรฐานด้านผลผลิต มีความพร้อมที่จะรองรับการประเมินคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา และในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินงานการคุณภาพการศึกษาและในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา

โรงเรียนพบว่า บุคลากรของโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีความคิดเห็นทั้ง 3 ด้าน คือด้านปัจจัย ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตไม่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าในระบบประกันคุณภาพ ผู้บริหารโรงเรียนมีทั้งเพศชายและหญิง อาจจะมีการดำเนินการเตรียมการรองรับการประเมินที่มีความหลากหลาย แต่อาจจะไม่แตกต่างกัน มากจนเกินไป เพราะเนื่องจาก กระบวนการ วิธีการ มาตรฐาน และตัวชี้วัดตามมาตรฐานคุณภาพ การศึกษา โดยการศึกษาและการเตรียมการ การวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา การนำ แผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา การพัฒนา และปรับปรุงคุณภาพของสถานศึกษา การเตรียมรับการประเมินจากภายนอก ซึ่งมีลักษณะ เหมือนกัน ถือว่าเป็นเป้าหมายที่โรงเรียนจะต้องพัฒนาไปสู่มาตรฐาน

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 3 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อระดับผลสำเร็จของการประกันคุณภาพ จำแนกตามวุฒิการศึกษา” ผลการวิจัยพบว่า เปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัด กรุงเทพมหานคร ตามสถานภาพของบุคลากร จำแนกตามระดับการศึกษาในภาพรวม ผู้บริหารที่มี ระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญา ตรี และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งตอบรับกับสมมุติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ระดับการ ประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ตาม สถานภาพของบุคลากร ได้แก่ ระดับการศึกษา จำแนกเป็น ปริญญาตรีลงมา และ สูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ” และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรินทร์ กุลชาติวัฒนา (2546, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความพร้อมเพื่อรับการประเมินคุณภาพจากภายนอก รอบแรกในปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการเตรียมความพร้อมเพื่อรับการประเมินคุณภาพจากภายนอก รอบแรกในปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สุพรรณบุรีทั้ง 2 ด้าน คือ การเตรียมบุคลากร และการดำเนินงานและเตรียมเอกสารหลักฐานเพื่อรับ การประเมินอยู่ในระดับพอใช้ 2. ปัญหาการเตรียมความพร้อมเพื่อรับการประเมินคุณภาพจาก ภายนอกในรอบแรกในปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรีทั้ง 2 ด้าน พบว่า การเตรียมบุคลากร พบปัญหาบุคลากรในโรงเรียนบางส่วนขาด ความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพ ขาดทิศทางการเตรียมความพร้อมเพื่อ รับการประเมินคุณภาพจากภายนอกบุคลากร ขาดความตระหนัก ไม่เห็นความสำคัญ ไม่ให้ ความร่วมมือ ขาดความกระตือรือร้นในการดำเนินงานประกันคุณภาพ ภาระงานมากทั้งงาน นโยบายระดับกรม ระดับจังหวัด ระดับอำเภอและจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อัตรากำลังไม่เพียงพอ

ในการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณภาพให้บรรลุเป้าหมายและหน่วยงานต้นสังกัดขาดการประชาสัมพันธ์ หรือให้ความรู้การเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ด้านการดำเนินงานและเตรียมเอกสารหลักฐานเพื่อการประเมิน พบว่า โรงเรียนมีความกังวลใจต่อการรวบรวมเอกสารหลักฐานมีความรู้สึกยุ่งยากใจเห็นว่าเป็นภาระที่นอกเหนือจากงาน ในหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจ ทิศทางในการดำเนินงานด้านการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานเพื่อรับการประเมินคุณภาพจากภายนอกขาดงบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐาน และอัตราค่าจ้างมีจำกัดทำให้ไม่สามารถดำเนินงานตามภาระต่างๆ ได้ตามจุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา สำหรับแนวทางการแก้ปัญหาการเตรียมความพร้อมทั้ง 2 ด้าน พบว่า ด้านการเตรียมบุคลากร โรงเรียนควรใช้แนวทางในการแก้ปัญหาโดยจัดให้มีประชุมชี้แจงสอดคล้องแก่บุคลากรประชุมครูประจำเดือน จัดหาเอกสารที่จำเป็นสำหรับให้บุคลากรได้ศึกษาดูด้วยตนเอง การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจทั้งจากหน่วยงานระดับปฏิบัติและระดับนโยบาย การไปศึกษาดูงาน ส่งบุคลากรในโรงเรียนเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัด การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้อบรมสัมมนาในหน่วยงาน ขอให้หน่วยงานจัดประชุมชี้แจงให้ความรู้แก่หน่วยงานระดับปฏิบัติอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง รวมทั้งจัดให้มีการสร้างขวัญและกำลังใจเพื่อความร่วมมือร่วมใจ ในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการดำเนินงานด้านการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานเพื่อรับการประเมินคุณภาพจากภายนอก ใช้แนวทางในการแก้ปัญหาโดยขอคำแนะนำจากผู้มีประสบการณ์ ศึกษาแนวทางและรูปแบบที่ชัดเจน ในการเตรียมเอกสาร หลักฐานเพื่อการประเมิน ขอให้หน่วยงานต้นสังกัดชี้แจงให้เข้าใจทิศทางการดำเนินงานการจัดเตรียมเอกสารหลักฐาน เพื่อการประเมินคุณภาพจากภายนอกให้เป็นปัจจุบัน ศึกษาดูงานด้านรูปแบบการรวบรวมเอกสารหลักฐานจากโรงเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพจากภายนอกแล้วต้องการงบประมาณเพิ่มเติม จัดหาเครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐาน และระดมความร่วมมือทรัพยากรจากบุคลากรภายนอก

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าระดับการศึกษาอาจมีส่วนเกี่ยวข้องในการทำความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติและการดำเนินการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนั้น สถานศึกษาควรพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้วยวิธีการประชุมหรือฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอ และให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง รวมถึงเปิดโอกาสให้บุคลากรและนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาและควรทบทวนระบบและกลไกการประกันคุณภาพในทุกๆระดับ โดยจัดให้มีช่องทางและการให้ข้อมูลข่าวสารที่เข้าถึงบุคลากรของสถานศึกษา รวมทั้งควรสร้างทัศนคติที่ดี

ต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และสร้างการมีส่วนร่วมของบุคลากร ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานมีความต่อเนื่อง

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 4 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อระดับผลสำเร็จของการประกันคุณภาพ จำแนกตามประสบการณ์” ผลการวิจัยพบว่า เปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามสถานภาพของบุคลากร จำแนกตามประสบการณ์การทำงานในภาพรวม ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งตอบรับกับสมมุติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “ผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามสถานภาพของบุคลากร ได้แก่ ประสบการณ์การทำงาน จำแนกเป็น ประสบการณ์มาก และ ประสบการณ์น้อย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ” และสอดคล้องกับงานวิจัยของ แซนเดอร์และคณะ (Sanders and others, 1995, pp. 24 - 25) ได้สังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินโรงเรียนในสหรัฐอเมริกา พบว่า ในสหรัฐอเมริกามีการประเมินโรงเรียนมาเป็นเวลากว่า 150 ปี มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาปรับปรุงคุณภาพโรงเรียนตามความต้องการของผู้เกี่ยวข้องทั้งกลุ่มครู อาจารย์ ผู้บริหาร คณะกรรมการโรงเรียน การประเมินโรงเรียนจะทำให้ได้ข้อมูลที่ช่วยในการตัดสินใจเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานที่ดี วัตถุประสงค์ของการประเมิน มีหลายประการเช่น การกำหนดความต้องการจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนา การกำหนดเป้าหมายของการดำเนินงาน ทำให้เกิดความชัดเจนในเป้าหมายของการดำเนินงาน การเลือกยุทธวิธีที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย การกระตุ้นกำกับ ติดตามการดำเนินงาน การประเมินผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดขึ้น ใช้ในการประชาสัมพันธ์และสื่อสารให้สาธารณชนทราบผลการดำเนินงานของโรงเรียน ช่วยกำหนดทิศทางการวางแผน การกำหนดนโยบายและจัดสรรทรัพยากร นอกจากนี้ประโยชน์ที่ได้รับจากการประเมินโรงเรียนที่มีต่อนักเรียนคือ การช่วยปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนที่ยังเป็นจุดอ่อน กระบวนการประเมินโรงเรียนมีส่วนเกี่ยวข้อง 2 ประการ คือ 1) การเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ในการตัดสินใจ และ 2) การใช้เกณฑ์การตัดสินระดับความสำเร็จของการดำเนินงานของโรงเรียนแนวทางการประเมินโรงเรียนของสหรัฐอเมริกามี 4 รูปแบบ คือ 1) การประเมินเพื่อรับรองวิทยฐานะเป็นกระบวนการที่บุคลากรในโรงเรียนทำการศึกษาตนเอง (Self Study) โดยอิงเกณฑ์การประเมินที่กำหนด และจะมีการตรวจเยี่ยมภายนอกซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากสมาคมระดับภาคหรือระดับรัฐ 2) การประเมินโรงเรียนตามข้อกำหนดของรัฐเพื่อสนองต่อข้อเรียกร้องของสาธารณชน โดยโรงเรียนต้องแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของตนเอง (School Accountability Report) ในสหรัฐอเมริกา ทุกรัฐจะต้องมีการประเมินโรงเรียนตามตัวบ่งชี้

ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละรัฐที่จะกำหนดขึ้น 3) การประเมินโรงเรียนระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นกระบวนการที่เสริมการประเมินแบบที่สอง และสนองต่อข้อเรียกร้องของชุมชนในท้องถิ่นที่โรงเรียนต้องแสดงความรับผิดชอบในการดำเนินงานเช่นกัน มีรูปแบบการประเมินหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับแต่ละพื้นที่การศึกษา 4) การประเมินโรงเรียนโดยกลุ่มบุคคลในท้องถิ่น รัฐและ ภูมิภาค ตามเสียงเรียกร้องของประชาชน เป็นการประเมินเฉพาะกิจที่อาจดำเนินการในรูปของ คณะกรรมการหรือกลุ่มบุคคลที่สนใจอยากรู้คุณภาพของโรงเรียน อาจกำหนดตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินขึ้นเป็นการเฉพาะ จุดอ่อนที่สำคัญในการประเมินโรงเรียน ได้แก่ แนวทางการประเมินโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด ยังประเมินองค์ประกอบของโรงเรียนได้ไม่ครบถ้วน เช่น ในการประเมินนักเรียนจะทำการประเมินกว้างๆ เน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยไม่ให้ความสำคัญกับ คุณลักษณะทางอารมณ์ สังคม กายภาพ จิตใจ สนุกสนาน และการพัฒนาอาชีพเท่าที่ควร ระบบการประเมินยังขาดการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร การมีส่วนร่วมในการประเมิน และจุดอ่อนประการสุดท้าย คือ การยังไม่มีแผนการประเมินกระบวนการประเมินว่ารูปแบบที่กำลังดำเนินการอยู่มีคุณภาพได้มาตรฐานหรือไม่ (Meta-Evaluation)

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ประสิทธิภาพการทำงานอาจมีส่วนเกี่ยวข้องในประเด็นของการประกันคุณภาพการศึกษา เนื่องจากผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป อาจจะมีภาระงานมากขึ้นและที่สำคัญ คือ มีระบบของการประเมินตนเองเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ เข้ามาเกี่ยวข้องจึงอาจทำให้ไม่สามารถดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างเต็มที่ แต่ในทางตรงกันข้ามผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ยังมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ เพื่อก้าวไปสู่การพัฒนาตนเองที่ดียิ่งขึ้น ประเด็นการประกันคุณภาพการศึกษาจึงอาจจะเป็นประเด็นหนึ่งที่ผู้บริหารรุ่นใหม่ให้ความสนใจเป็นพิเศษ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อปฏิบัติ

จากการศึกษาการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงธนใต้ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผู้บริหารควรสร้างความตระหนักให้บุคลากรนำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้อย่างเต็มที่
2. ผู้บริหารควรมีการวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษาโดยให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

3. ผู้บริหารควรเร่งพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของสถานศึกษา โดยเน้นตามกระบวนการขั้นตอนที่ชัดเจน

4. ผู้บริหารควรมีการตรวจสอบ นิเทศ ติดตาม และทบทวนคุณภาพการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนของโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความแตกต่างกัน

2. ควรศึกษาการเตรียมความพร้อมของการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี